

Og så skal jeg afslutningsvis sige fra fru Sonja Albrink, at også CD tiltræder forslaget.

Tom Behnke (FP):

Fremskridtspartiet er positivt indstillet over for forslaget, idet der jo allerede i dag kan ske udlevering af kriminelle til retsforfølgning i et andet EU-land.

Det, som lovforslaget hovedsagelig lægger op til, er en lempelse af mulighederne for udlevering til retsforfølgning i andre EU-lande, først og fremmest ved en nedsættelse af grænsen for den forventede straf fra i dag 1 år til i fremtiden 6 måneder, altså en udvidelse af muligheden for at udlevere kriminelle til andre EU-lande til retsforfølgning dér.

Da jeg læste forslaget igennem, hæftede jeg mig ved, at en af betingelserne for, at der kan ske en sådan udlevering, er, at der foreligger samtykke, og det kunne jeg godt tænke mig at få belyst lidt nøjere, når vi nu alligevel skal i gang med en teknisk gennemgang af forslaget, for hvad betyder det egentlig?

For hvis det er sådan, at den pågældende selv skal give udtryk for, at det er i orden at tage til et andet EU-land, kan vedkommende sådan set allerede gøre det i dag, og så er der jo i virkeligheden ikke tale om nogen udlevering, men om, at vedkommende af egen fri vilje rejser af sted.

Så lige præcis spørgsmålet om samtykke kunne jeg godt tænke mig at få nøjere belyst under den tekniske gennemgang, som jeg kan forstå at flere ordførere har efterlyst.

Og jeg har den opfattelse, at den ordning, der er de nordiske lande imellem, og hvorved man i langt højere grad og langt mere smidigt kan overføre sager til pådømmelse ved hjemting, som det hedder, er en ordning, som også burde gælde i EU, for her taler vi jo om udlevering af nogle, der har foretaget noget kriminelt i det pågældende land, men som af en eller anden årsag opholder sig i Danmark, og om, at man af den grund kan udlevere vedkommende til et andet EU-land, men jeg kunne godt tænke mig at få udvidet ordningen til at gælde på samme måde, som den gør i Norden, nemlig således, at hvis f.eks. en svensker foretager en kriminel handling i Danmark, kan sagen afgøres ved en svensk domstol dér, hvor den pågældende svensker er bosiddende. Et sådant princip kunne jeg også godt tænke mig at få gennemført i EU. Det ville gøre det hele langt mere smidigt og nemt.

Men som sagt er vi i Fremskridtspartiet positive over for lovforslaget, men vi ser samtidig frem til den tekniske gennemgang, for der er uægtelig tale om tungt lovstof.

Helge Bo Jensen (EL):

I lighed med Amnesty International er vi i Enhedslisten bekymrede over, at konventionen kan udhule asylretten inden for EU, for når man kan kræve udlevering med henvisning til påstået deltagelse i en sammensværgelse eller i en forbrydersammenslutning, så er isen meget tynd, og så er det så upræcist, at det åbner en ladeport af vilkårlighed, for det kan føre til udlevering – nu citerer jeg fra bilag 1 til bemærkningerne, side 20 – »også selv om vedkommende person ikke deltager i selve udførelsen af den eller de pågældende forbrydelser; en sådan medvirken skal være forsættelig og være baseret på kendskab til gruppens formål og generelle kriminelle virksomhed eller kendskab til, at gruppen har til hensigt at begå den eller de pågældende forbrydelser.«

Så vage bestemmelser gør kravene til bevisførelsen tvivlsom, og man kan frygte, at alle, der anses for at udgøre en trussel mod den offentlige orden i et eller andet EU-land, kan blive udleveret til et land, hvor de pågældende måske udsættes for alvorlige overgreb i strid med menneskerettighederne.

Amnesty International skriver om dette – i vores oversættelse fra engelsk:

»Introduktionen af regionale begrænsninger i retten til at søge og opnå asyl kan få langsigtede negative følger for retten til at søge asyl ikke kun i Europa, men også uden for Europa.«

Regeringer andre steder i verden kan jo blive inspireret og på samme måde rotte sig sammen mod f.eks. politiske og etniske mindretal i deres lande – til ubodelig skade for menneskerettighedssituationen internationalt.

Et særligt element i tiltrædelsen er, at Danmark har solgt beskyttelsen af ikkestatsborgere med fast bopæl i Danmark, for disse har hidtil været beskyttet mod udvisning ganske på linje med danske statsborgere, og det er måske netop nogle af dem, der har mest brug for en sådan beskyttelse, og her har regeringen efter krav fra andre EU-lande opgivet denne beskyttelse.

Og hvad med fremtiden? I disse år tales der jo meget om en udvidelse af EU med en række lande. Er ministeren og den danske regering virkelig overbeviste om, at retssikkerheden i lande som Tjekkiet, Slovakiet og Polen og –